

Újabb eligazítás a helytartónál

2023 november 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A balliberális bírók engedelmes pincsiként jelentést tettek az amerikai gazdinak.

Újfent berendelte magához az Országos Bírói Tanács (OBT) nevű balliberális gittegyelet vezetőit David Pressman amerikai helytartó. Már rég beszéltek egymással (kerek egy esztendeje), el kellett őket újra igazítani, gondolom.

Sínre kellett tenni szegény, fölforgatásban megfáradt bírákat, miként lehetnének még „függetlenebbek” – leginkább az őket eltartó Magyarországtól. Egyúttal hogyan szolgálhatnák ki még derekabbul a Birodalom érdekeit. Tán a legfrissebb sorvezeteket is a kezükbe nyomták, gyakoroltatták velük a szófogadást, farokcsóválást. „Lábhoz! Ül! Fekszik!” Majd, miután minden magyar belügyet alaposan kivéséztek, amihez egy valódi diplomatának egyébként az égvilágon semmi köze nem lenne, a helytartó bokrétát kötött az OBT-ek hajába, és kieresztette őket az amerikai nagykövetségnek nevezett erődrendszerbe. „Küldetések van, menjetek békétlenül.”

A légyottról aztán fotókat tett közzé a helytartóság hivatalos oldalán. Ezekről szinte süts, ahogy David Pressman kézből eteti a „független” magyar bírákat, édesen burukkolnak együtt. A mosolygós fényképek mellé rövid szöveges üzenetet mellékel:

Fontos beszélgetést folytattunk az Országos Bírói Tanács vezetőivel a tanács függetlenségének előmozdítása érdekében végzett folyamatos munkájukról és a tanácsnak a magyar igazságszolgáltatási rendszerben betöltött kulcsfontosságú szerepéről.

Ugye, ez itt már rég nem a diplomáciáról, jó ízlésről, baráti kapcsolatokról szól. Inkább arról, hogy a hanyatló Birodalom, amelynek ereje és tekintélye épp homokként pereg ki az ujjai közül, hogyan próbálja mőresre tanítani a megmaradt szuverenitását védő, kicsinyke gyarmatát („szövetségesét”), Magyarországot. Atomot talán mégsem dobhatnak ránk, a puccs nehezen kivitelezhető, hát egyelőre beérik a módszeres zavarkeltéssel, kútmérgezéssel. Loporos hordókat görgetnek a stratégiai pontokra, hogy betanított mamelukjaik a megfelelő időben robbanthassanak. Végzetes hiba lenne lebecsülni a puccsveszélyt. Tudniillik: nincs veszedelmesebb egy világuralmát féltő, klimaxos birodalomnál.

Pressman közleménye valójában alig burkolt fenyegetés. Az üzenet – ha jól értem – nagyjából a következő lehet:

amennyiben a túlon túl szuverén magyar kormány nem áll vissza a sorba, nem egyelőre tovább vezényszóra a cukornádat a többi gyarmattal együtt, akkor be lesz takarva. Akkor majd újra megostromolják a Fidesz-székházat (jóbarát helyett ezúttal nyomóemberrel), lesznek megint hídlezárások, egyetemfoglalások, kordonbontások. A nekünk járó uniós pénzekről pedig ne is álmodjunk. Ja, és a déli földgázvezetékekkel is simán történhet valami „baleset”, ahogyan az északkal...

Tavaly, amikor hajlékába rendelte az OBT két potentátját, Vasvári Csaba 2006. évi vérbírót és Matusik Tamást, az amerikai helytartó akkor is tökéletesen tisztában volt vele, mit mővel. Tudta, tudnia kellett, mekkora (jogos) felhorgadás lesz a randevúból. Ezek nem botladozások, véletlen malőrök: David Pressman kész forgatókönyv alapján, haditerv szerint teszi a mesterségét. Tisztában van vele, hogy egy igazi nagykövet, egy diplomata nem tehet ilyet. Nem szólhat bele a fogadó ország belügyeibe, igazságszolgáltatásába, nem oszthatja az észet, nem igazíthat el, nem dirigálhat. Nem csupán azért, mert kultúrállamok képviselői az etikett vagy holmi íratlan szabályok szerint így nem viselkedhetnek. És nem is pusztán azért, mert az Egyesült Államok és Magyarország egymás NATO-szövetségesei. Hanem mert egészen konkrét nemzetközi törvény tiltja, azért.

A diplomáciai kapcsolatokat szabályozó 1961-es bécsi szerződés, amelyet Magyarország 1965-ben hirdetett ki törvényerejű rendeletként, s azóta hatályos, világosan fogalmaz. A nemzetközi egyezmény 41. cikkének (2) bekezdése szerint:

A fogadó állammal intézendő minden hivatalos ügyet, amellyel a küldő állam a képviselőt megbízta, a fogadó állam külügyminisztériumával vagy a közös megállapodással kijelölt más minisztériummal vagy annak útján kell intézni.

S miután az OBT-tagok pályogatása nyilván hivatalos ügy, hiszen még a helytartóság hivatalos oldalán is büszkélkednek vele, ezért a találkozót Pressmannek előre egyeztetnie kellett volna a magyar külügyminisztériummal vagy valamelyik másik tárccával. Persze nem tette.

Vagy idézhetem ugyanezen 41. cikk (1) bekezdését is:

Kiváltságainak és mentességeinek sérelme nélkül kötelessége e kiváltságokban és mentességekben részesülő minden személynek, hogy tiszteletben tartsa a fogadó állam törvényeit és más jogszabályait. Ugyancsak kötelessége, hogy tartózkodjék a fogadó állam belügyeibe való beavatkozástól.

Egyébként a „nagykövet” már ideszalajtása előtt értésünkre adta, nem különösebben hatják meg ezt holmi jogszabályok. Tavaly tavaszi szenátusi meghallgatásán például a „hanyatló” magyar demokráciáról szónokolt. Amióta pedig férjével együtt megérkezett, minden héten beleüti az orrát olyasmibe, amibe a bécsi szerződés szerint nem tehetné. Már csak azt nem értem, amerikai korifeusok miért ismételtetik folyton: „szabályokon alapuló világrend”. Mikor jól látszik, számukra csupán egyetlen „szabály” létezik: a pofa be.

Ott van a bécsi egyezményben feketén-fehéren. Lassan írom, hogy David Pressman helytartó is megértse: „tartózkodjék a fogadó állam belügyeibe való beavatkozástól”. S bizony: a hazai igazságszolgáltatás az magyar belügy. Csak ránk tartozik, nem külföldi provokátorokra.

A világ egyetlen nagykövete sem szólhat bele az ezt fogadó állam belügyeibe. Egyedül az amerikai „nagykövet” vetemedik ilyesmire. Csak ő képzelet, hogy minden szokásjog, íratlan szabály és írott törvény fölött áll. De hát fejétől bízlik a hal. Maga a küldő ország is ugyanezt méri, csak nagyban.

ENSZ-jóváhagyás nélkül porig rombol országokat Iraktól Szíriáig, Vietnámtól Afganisztánig, százezreket gyilkol meg, törvényesen megválasztott kormányokat buktat meg, polgárháborúkat szít, katonai bázisokat telepít szuverén országok olajmezőire, hogy ellopja az olajukat. Sőt – ha hihetünk a világhírű, Pulitzer-díjas újságíróknak, Seymour Hershnek, és ugyan, miért ne hinnénk – immár saját szövetségese kritikus infrastruktúráját is elpusztítja, csak hogy az tőle vegye a méregdrága palagázt. Kétségtelen, ezekhez képest Pressman helytartó ficánkolása csupán lepkeszellentés.

Szegregéi-végrei kapcsolódó hír: Gavin Newsom, Kalifornia demokrata kormányzója beismerte, tényleg csak a külföldi vezetők érkezése miatt tették sebtében rendbe San Francisco utcáit, ahol évek óta elviselhetetlen állapotok uralkodnak. Az amerikai városban rendezik az Ázsiai és Csendes-óceáni Gazdasági Együttműködés (APEC) csúcstalálkozóját.

Ha tehetik, nézzenek meg néhány videót a San Franciscó-i hétköznapokról. Félmeztelen, drogos zombik százai kószálnak az utcákon, mindennaposak a maffialeszámolások. Most pár napig arrébb gereblyézték őket, kicsit összeganajoztak, de a csúcs után minden visszatér a „normális” kerékvágásba, a káoszba és zűrzavarba.

Hogy jön ez Pressmanhez? Talán úgy, hogy amikor a díszletek leomlanak, s már a látszat fenntartására is képtelenné válik egy birodalom, az tényleg a vég küszöbe.

Borítókép: David Pressman budapesti amerikai nagykövet az Országos Bírói Tanács vezetőivel (Forrás: Facebook)

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

